

Avrupa Sosyal ve Tıbbî Yardım Sözleşmesi ve Ek Protokolünün Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı ve Sağlık ve Sosyal İşler ve Dışişleri Komisyonları Raporları (1/256)

T. C.

Başbakanlık

23 . 1 . 1975

Kanunlar ve Kararlar

Tetkik Dairesi Başkanlığı

Sayı : 71 - 1867/474

MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine arzı Bakanlar Kurulunca 15 . 1 . 1974 tarihinde kararlaştırılan «Avrupa Sosyal ve Tıbbî Yardım Sözleşmesi ve ek protokolünün onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun tasarısı» ve gerekçesi ile ekleri ilişik olarak sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını saygıyla arz ederim.

Ord. Prof. Dr. Sadi İrmak

Başbakan

GEREKÇE

Avrupa Konseyinin amacı, ekonomik, sosyal, kültürel, bilimsel, hukukî ve idarî alanlarda anlaşmalar yapılması ve ortak bir tutum kabul edilmesi yoluyla üye Devletler arasında daha yakın bir birlik gerçekleştirmektir. Konsey bu amaçla, Milletlerarası Çalışma Bürosu ve Dünya Sağlık Teşkilâtı ile işbirliği yaparak üye Devletlerin sosyal mevzuatları arasında uyum sağlamaya çalışmaktadır.

Avrupa Konseyi çerçevesinde hazırlanarak 11 Aralık 1953 tarihinde üye devletlerin imzasına açılmış ve aynı tarihte Hükümetimiz tarafından imzalanmış bulunan «Avrupa Sosyal ve Tıbbî Yardım Sözleşmesi» ile bu Anlaşmaya ek Protokol, Konsey üyesi devletlerin sosyal ve tıbbî yardım mevzuatlarının birbirlerinin vatandaşlarına eşit bir şekilde uygulanması esasına dayanmaktadır.

Yardıma muhtaç Âkit Taraf vatandaşlarının diğer Âkit Tarafların vatandaşları ile eşit şartlar altında yardım göreceklerini öngören Sözleşmede, yardım teriminin kapsamı ve ne şekilde uygulanacağı ayrıntılı olarak tespit edilmektedir.

Bugüne değin Belçika, Danimarka, Fransa, F. Almanya, İzlanda, İrlanda, İtalya, Lüksemburg, Hollanda, Norveç, İsveç ve İngiltere tarafından onaylanmış bulunan söz konusu Sözleşme ve Ek Protokol'a ülkemizin de katılmasının yararlı olacağı düşünülmektedir.

Ayrıca, Avrupa Konseyi ülkelerinin sosyal mevzuatlarını ahenkleştirmek amacıyla hazırlanmış bulunan «Avrupa Sosyal Yasası» na katılabilmek için «Avrupa Sosyal ve Tıbbî Yardım Sözleşmesi» ne taraf olmamız gereği muvacehesinde, anılan Sözleşmenin onaylanması özel bir önem kazanmış bulunmaktadır.

Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu raporu

Millet Meclisi

Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu

Esas No. : 1/256

Karar No. : 13

29 . 5 . 1975

Yüksek Başkanlığa

Avrupa Sosyal ve Tıbbî Yardım Sözleşmesi ve Ek Protokolunun onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun tasarısı, Komisyonumuza havale olunmakla ilgili bakanlar temsilcileri de hazır oldukları halde tetkik ve müzakere olundu.

Tümü üzerinde cereyan eden müzakereler neticesinde, taraf devletlerce onaylanmış bulunan söz konusu sözleşme ve Ek Protokola ülkemizin de katılmasının yararlı olacağı kanısına varılarak Hükümetçe hazırlanmış bulunan protokolün tasdikine mütedair kanun tasarısı Komisyonumuzca yerinde görülerek aynen kabul edilmiştir.

Havalesine uyarak Dışişleri Komisyonuna tevdi buyurulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Komisyon Başkanı

Kastamonu

S. Tıǧlı

Başkanvekili

Adıyaman

K. Tabak

Sözcü

Bingöl

M. C. Ezman

Bursa

E. Acar

İstanbul

E. Ünsal

İzmir

Y. Çakmur

Kastamonu

C. İlhan

Samsun

F. Uysal

Zonguldak

K. Anadol

Nevşehir

M. S. Dörtkol

Dışişleri Komisyonu raporu

Millet Meclisi

Dışişleri Komisyonu

Esas No. : 1/256

Karar No. : 46

19 . 6 . 1975

Yüksek Başkanlığa

Avrupa Sosyal ve Tıbbî Yardım Sözleşmesi ve Ek Protokolünün onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun tasarısı, ilgili Bakanlık temsilcilerinin iştirakiyle Komisyonumuzda görüşüldü.

Tasarı üzerinde yapılan görüşmeler sonunda, gerekçede belirtilen hususlar, Komisyonumuzca da uygun bulunmuş ve mezkûr tasarının aynen kabulüne karar verilmiştir.

Genel Kurula arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Komisyon Başkanı

Zonguldak

C. Karakaş

Sözcü

İstanbul

R. Ülker

Ankara

N. Evliyagil

Çorum

Y. Hatiboğlu

Bursa

M. Emekli

Bursa

C. Külâhlı

Manisa

A. Balkan

Manisa

N. Özgür

Nevşehir

R. Üner

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Avrupa Sosyal ve Tıbbî Yardım Sözleşmesi ve Ek Protokolünün onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun tasarısı

MADDE 1. — 11 Aralık 1953 tarihinde Paris'te imzalanan Avrupa Sosyal ve Tıbbî Yardım Sözleşmesi ve Ek Protokolünün onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu Metni

Avrupa Sosyal ve Tıbbî Yardım Sözleşmesi ve Ek Protokolünün onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun tasarısı

MADDE 1. — Tasarının 1 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Tasarının 3 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Dışişleri Komisyonu metni

Avrupa Sosyal ve Tıbbî Yardım Sözleşmesi ve Ek Protokolünün onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun tasarısı

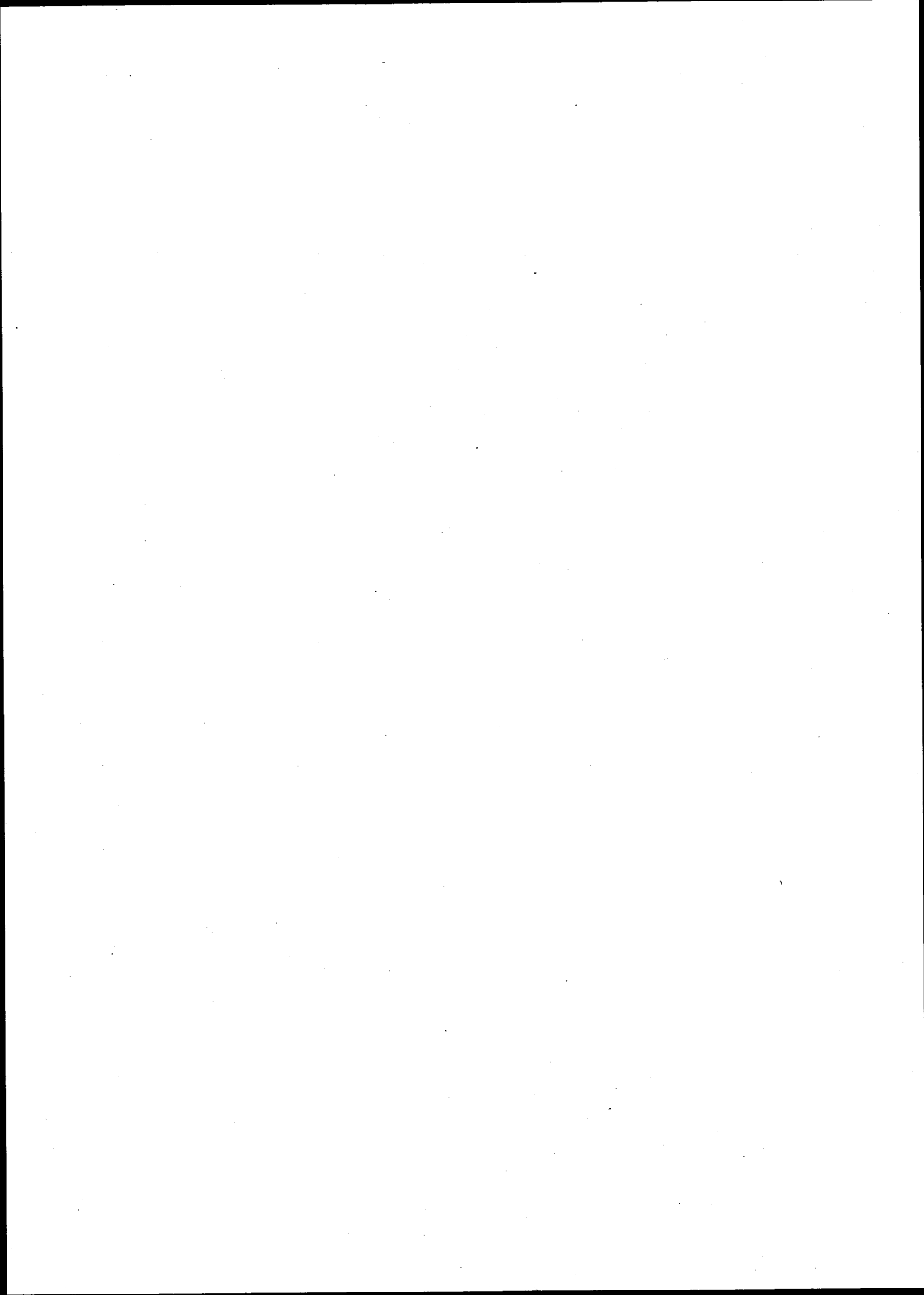
MADDE 1. — Tasarının 1 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Tasarının 3 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

15 . 1 . 1974

Başbakan <i>S. İrmak</i>	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı <i>Z. Baykara</i>	Devlet Bakanı <i>M. Özgüneş</i>
Devlet Bakanı <i>M. Fer</i>	Devlet Bakanı <i>S. Yıldız</i>	Adalet Bakanı <i>H. Mumcuoğlu</i>
Millî Savunma Bakanı <i>İ. Sancar</i>	İçişleri Bakanı <i>M. Öztekin</i>	Dışişleri Bakanı <i>M. Esenbel</i>
Maliye Bakanı Y. <i>Z. Baykara</i>	Millî Eğitim Bakanı <i>S. Reisoğlu</i>	Bayındırlık Bakanı <i>V. Tanır</i>
Ticaret Bakanı <i>H. Cillov</i>	Sağ. ve Sos. Yar. Bakanı <i>K. Demir</i>	Güm. ve Tekel Bakanı <i>B. Tuncer</i>
Gıda - Tar. ve Hay. Bakanı <i>R. Aktan</i>	Ulaştırma Bakanı <i>S. Özbek</i>	Çalışma Bakanı <i>T. Esener</i>
Sanayi ve Tek. Bakanı <i>M. Gölhan</i>	En. ve Tab. Kay. Bakanı <i>E. Işıl</i>	Turizm ve Tan. Bakanı <i>İ. Evliyaoğlu</i>
İmar ve İskân Bakanı <i>S. Babüroğlu</i>	Köy İşleri ve Koop. Bakanı <i>İ. H. Aydınoglu</i>	Orman Bakanı <i>F. Saatçioğlu</i>
Genç. ve Spor Bakanı <i>Z. Baloğlu</i>	Kültür Bakanı <i>N. Neftçi</i>	Sosyal Güvenlik Bakanı <i>S. Şide</i>

AVRUPA SOSYAL VE TIBBİ YARDIM SÖZLEŞMESİ VE EK PROTOKOLÜ

Bu Sözleşmeyi imzalayan Avrupa Konseyi'ne üye hükümetler,
Avrupa Konseyinin amacının üyeleri arasında, özellikle sosyal gelişmelerini kolaylaştırmak maksadiyle,
daha sıkı bir işbirliği gerçekleştirmek olduğunu göz önüne alarak,
Bu amaç uyarınca, sosyal ve tıbbi yardım mevzuatlarının birbirlerinin vatandaşlarına eşit olarak uygulanması ilkesini kabul yoluyla sosyal alanda araların daki işbirliğini genişletmeye kararlı olarak,
Bu amaçla bir sözleşme akdini arzu ederek,
Aşağıdaki hususlarda anlaşmışlardır.

BÖLÜM I.

GENEL HÜKÜMLER

Madde 1

Sözleşen Taraflardan her biri, ülkesinin bu Sözleşmenin uygulanacağı bölümlerinde kanuna uygun olarak bulunan ve yeterli geçim olanaklarından mahrum olan diğer Sözleşen Tarafların vatandaşlarını, ülkesinin o bölümünde yürürlükte olan mevzuatın öngördüğü sosyal ve tıbbi yardımdan (Bundan böyle «Yardım» olarak adlandırılacaktır) kendi vatandaşları ile eşit şekilde ve aynı koşullar altında yararlandırmayı taahhüt eder.

Madde 2

a) «Yardım», «Vatandaş», «Ülke» ve «Menşe Devleti» terimlerinin, bu Sözleşme bakımından, anlamları aşağıdadır :

i) «Yardım» terimi, Sözleşen Taraflardan birinin ülkesinin herhangi bir bölümünde yürürlükte bulunan mevzuatın öngördüğü harp malûlleri ile işgalden zarar görenlere ödenen emekli ödenekleri ve yardımlar hariç, yeterli geçim imkânlarından mahrum kişilere geçim ve bakım olanağı sağlamak amacıyla yapılan her çeşit yardımı ifade eder.

ii) Sözleşen Taraflardan birinin «Vatandaşı» veya «Ülkesi» terimleri, söz konusu Tarafın, diğer Sözleşen Taraflara iletilmek üzere Avrupa Konseyi Genel Sekreterine yönelteceği beyanda bu terimlere atfettiği anlamı ifade eder. Bununla birlikte, iskat dışı yollarla bir Devletin vatandaşlığını kaybederek vatansız kalan kişiler, yeni bir uyrukluk kazanıncaya kadar söz konusu Devletin vatandaşı addedilir.

iii) «Menşe Devleti» terimi, bu Anlaşma hükümlerinden yararlanacak kişinin vatandaşı olduğu Devleti ifade eder.

b) Sözleşen Tarafların bu Sözleşmenin uygulanacağı ülkelerinde yürürlükte bulunan yasalar ve yönetmelikler ile Sözleşen Taraflarca ileri sürülen çekince ler I ve II sayılı Eklerde belirtilmiştir.

Madde 3

İlgili kişinin uyruklığı, menşe Devleti mevzuatının bu konuya ilişkin hükümleri uyarınca kanıtlanır.

Madde 4

Sözleşen Taraflardan birinin vatandaşına yapılan yardım giderleri, yardımı yapan Sözleşen Tarafca karşılanır.

Madde 5

Sözleşen Taraflar, gerek yardım görene karşı nakdî bir taahhüt altına girmiş üçüncü şahıslardan, gerek ilgilinin bakımını sağlamakla yükümlü kişilerden toplam yardım giderlerinin tahsil edilmesini kolaylaştırmak için, mevzuatları müsaade ettiği ölçüde, karşılıklı olarak tavassutta bulunmayı taahhüt ederler.

BÖLÜM II

VATANA İADE

Madde 6

- a) Sözleşen Taraflar, ülkelerinde Kanuna uygun olarak ikâmet eden diğer Sözleşen Tarafların vatandaşlarını, sadece ilgilinin yardıma muhtaç bulunması nedeniyle vatanlarına iade edemezler.
- b) Bu Sözleşmede yer alan hiçbir hüküm, yukarıdaki paragrafta belirtilenden başka bir sebeple sınır dışı etme hakkına halel getirmez.

Madde 7

- a) Sözleşen Taraflar, aşağıda belirtilen şartlar mevcut ise, bu Sözleşmenin 6 ncı maddesinin (a) paragrafı hükmünü gözönüne almaksızın, diğer Sözleşen Tarafların ülkelerinde mukim vatandaşlarını vatanlarına iade edebilirler.
- i) İlgili 55 yaşını doldurmadan söz konusu Sözleşen Taraf ülkesine gelmiş olduğu takdirde en az beş yıldan beri, bu yaştan sonra gelmiş olduğu takdirde en az on yıldan beri o ülkede sürekli olarak ikâmet etmemişse.
- ii) Sağlık durumu yolculuğa elverişli ise.
- iii) İkâmet ettiği ülkeye kendisini bağlayan sıkı bağlar yoksa.
- b) Sözleşen Taraflar vatana iade yoluna büyük bir teenniyle ve insanî sebepler bunu engellemediği takdirde başvurmayı kabul ederler.
- c) Sözleşen Taraflar, aynı anlayışla, yardımdan yararlanan bir kimseyi vatana iade ettikleri takdirde, varsa eşinin ve çocuklarının kendisine refakat edebilmeleri için her türlü kolaylığı göstermeyi kabul ederler.

Madde 8

- a) 7 nci madde hükümleri uyarınca bir kimseyi iade eden Sözleşen Taraf, bu kimsenin iade edildiği ülke sınırlarına kadar iade masraflarını yüklenir.
- b) Sözleşen Taraflardan her biri, 7 nci madde hükümleri uyarınca iade olunan vatandaşlarını kabul etmeyi taahhüt eder.
- c) Sözleşen Taraflardan her biri, 7 nci madde uyarınca iade olunan kişilerin ülkesinden geçmesine izin vermeyi taahhüt eder.

Madde 9

Yardım gören kişinin vatandaşı olduğunu iddia ettiği Devlet bu iddiayı kabul etmediği takdirde, bununla ilgili delilleri söz konusu kişinin ikâmet ettiği Devlete 30 gün içinde veya, bu süre zarfında imkân bulunamazsa, mümkün olan en kısa zamanda sunmak zorunluğundadır.

Madde 10

- a) Vatana iade kararlaştırıldığı takdirde, menşe Devletinin diplomatik makamları veya konsoloslukları, mümkünse üç hafta önceden, vatandaşlarının iadesinden haberdar kılınır.
- b) Transit ülkenin veya ülkelerin makamları durumdan Menşe Devleti makamları tarafından haberdar edilirler.
- c) İade olunan kişilerin teslim edileceği yer ikâmetgâh Devleti ile menşe Devleti yetkili makamları tarafından kararlaştırılır.

BÖLÜM III

İKÂMETGÂH

Madde 11

a) Bu Sözleşme bakımından, yabancı uyruklu bir kişinin Sözleşen Taraflardan birinin ülkesinde ikâmeti, ilgili geçerli bir ikâmet müsaadesine ya da söz konusu ülke mevzuatında öngörülen ve ülkede oturmasına izin veren bir başka belgeye sahip bulunduğu sürece kanuna uygun addedilir. İkâmet müsaadesinin yenilenmesi yalnız ilgilinin hatasından ileri gelmekte ise, yardımdan yararlanma hakkını etkilemez.

b) Bir erteleme kararı bulunmadığı takdirde, ilgili aleyhine sınır dışı etme kararının alındığı tarihten itibaren ikâmet gayri kanunî addedilir.

Madde 12

7 nci maddede yer alan ikâmet süresinin başlangıç tarihi her ülkede, aksi kanıtlanmadıkça, idarî inceleme sonucunda elde edilen delillere ya da Ek III'te belirtilen veya her ülkenin mevzuatına göre ikâmeti kanıtlayan belgelere dayanılarak tespit edilir.

Madde 13

a) İkâmetin sürekliliği, ikâmet edilen ülkede kullanılan bütün ispat vasıtaları ve özellikle, bir meslekî faaliyete dair deliller ya da kira makbuzları ile kanıtlanabilir.

b) i) Sınır dışı edilme veya vatana iade sonucu olmadıkça, üç aydan kısa gaybubet hallerinde ikâmet sürekli addedilir.

ii) Altı ay veya daha uzun gaybubetler ikâmetin sürekliliğini keserler.

iii) Üç ay ile altı ay arasında bir gaybubetin ikâmetin sürekliliğini kesip kesmediğini tayin etmek için, ilgilinin ikâmet ettiği ülkeye geri dönme niyetini ve gaybubeti sırasında bu ülkeyle bağlarını ne ölçüde sürdürdüğünü incelemek gerekir.

iv) İkâmet edilen ülke gemilerinde hizmet, ikâmetin sürekliliğini kesmez. Diğer gemilerdeki hizmetler bu maddenin (i) ilâ (iii) bendlerindeki hükümlere tabidir.

Madde 14

Ağır hastalık hallerindeki tıbbî tedaviler ile kısa süreli tedaviler dışında ilgilinin Ek 1 de yer alan hükümlerin uygulanması sonucu kamu makamlarından yardım gördüğü süreler, ikâmet süresinin hesaplanmasında gözönüne alınmaz.

BÖLÜM IV

ÇEŞİTLİ HÜKÜMLER

Madde 15

Sözleşen Tarafların idarî ve diplomatik makamları ile konsoloslukları, bu Sözleşmenin uygulanması için birbirlerine karşılıklı olarak her türlü yardımı yapacaklardır.

Madde 16

a) Sözleşen Taraflar Ek I ve Ek III'ün muhtevasını etkileyebilecek yasa ve yönetmelik değişikliklerinden Avrupa Konseyi Genel Sekreterine bilgi vereceklerdir.

b) Sözleşen Taraflardan her biri, Ek I'de yer almayan her yeni yasa veya yönetmeliği Avrupa Konseyi Genel Sekreterine bildirecektir. Bu bildiri sırasında Sözleşen Taraf, yeni yasa veya yönetmeliğinin diğer Sözleşen Tarafların vatandaşlarına uygulanması konusunda çekinceler ileri sürebilir.

c) Avrupa Konseyi Genel Sekreteri, (a) ve (b) paragrafları uyarınca aldığı bilgileri diğer Sözleşen Taraflara iletacaktır.

Madde 17

Sözleşen Taraflar, bu Sözleşmenin yürürlüğe girmesinden önce yapmakta oldukları yardımlar konusunda ikili anlaşmalarla geçici hükümler koyabilirler.

Madde 18

Bu Sözleşme hükümleri, ulusal mevzuatlarla ikili veya çok taraflı anlaşmaların, hak sahiplerinin daha lehine olan hükümlerine hâlel getirmez.

Madde 19

I, II ve III sayılı Ekler, bu anlaşmanın bölümmez parçalarını teşkil ederler.

Madde 20

a) Sözleşen Tarafların yetkili makamları, bu Sözleşmenin yorumlanması ve uygulanmasıyla ilgili uyuşmazlıkları müzakere yoluyla çözümlenmeye gayret edeceklerdir.

b) Üç ay zarfında bu yolla bir çözüme varılamadığı takdirde, uyuşmazlık, teşekkül tarzı ve usul kuralları ilgili Sözleşen Taraflarca tespit olunacak bir hakem heyeti önüne getirilecektir. Yeni bir üç aylık süre zarfında bu konuda bir anlaşmaya varılamadığı takdirde, uyuşmazlık taraflardan birinin talebi üzerine Uluslararası Adalet Divanı Başkanı tarafından seçilecek bir hakeme sunulacaktır. Bu durumda, Başkan uyuşmazlığa taraf olan Devletlerden birinin vatandaşı ise bu görev Başkan Yardımcısına veya uyuşmazlığa taraf olan Devletlerin vatandaşı bulunmayan en kıdemli hâkime verilir.

c) Hakem veya hakem heyeti bu Sözleşmenin ilkelere ve ruhuna uygun şekilde karar verecektir. Karar nihai ve bağlayıcı olacaktır.

Madde 21

a) Bu Sözleşme, Avrupa Konseyi üyelerinin imza sına açıktır. Sözleşme onaylanacak ve onay belgeleri Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğine tevdi olunacaktır.

b) Bu Sözleşme, ikinci onay belgesinin tevdi edildiği ayı izleyen ayın ilk günü yürürlüğe girecektir.

c) Daha sonra onaylayanlar bakımından Sözleşme, onay belgesinin tevdi olduğu ayı izleyen ayın ilk günü yürürlüğe girecektir.

Madde 22

a) Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi, Konsey üyesi olmayan Devletleri bu Sözleşmeye katılmaya davet edebilir.

b) Bu yolla katılma, tevdi edildiği ayı izleyen ayın ilk günü yürürlüğe girecek bir katılma belgesinin Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğine tevdi ile gerçekleşir.

c) Bu madde uyarınca tevdi olunan her katılma belgesine, ilgili Devlet Hükümeti bu Sözleşmeyi imzalamış olsa idi I ve III sayılı Eklerde bulunacak olan bilgileri havi bir bildiri eklenecektir.

d) Sözleşmenin uygulanması bakımından, bu maddenin (c) paragrafı uyarınca verilen bilgiler, ilgili Devlet Hükümeti Sözleşmeyi imzalamış olsa idi söz konusu bilgilerin yer almış bulunacağı Ek'in bir parçası addedilecektir.

Madde 23

Avrupa Konseyi Genel Sekreteri,

- a) Bu Sözleşmenin yürürlüğe giriş tarihini ve onaylayan üyelerin adlarını,
- b) 22 nci madde uyarınca tevdi edilen katılma belgeleri ile beraberindeki bilgileri.
- c) 24 ncü madde uyarınca aldığı bilgileri ve bunların hüküm ifade edecekleri tarihleri, Konsey üyelerine bildirecektir.

Madde 24

Bu Sözleşme, 21 nci maddenin (b) paragrafı uyarınca yürürlüğe giriş tarihinden itibaren iki yıllık bir süre için akdolanmıştır. Daha sonra Sözleşme gerek ilk yıllık sürenin gerek müteakip birer yıllık sürelerin hitamından en az 6 ay önce Avrupa Konseyi Genel Sekreterine gönderecekleri bir ihbarla Sözleşmeyi feshetmeyen Taraflar için yıldan yıla yürürlükte kalacaktır. Fesih ihbarı, ilgili olduğu sürenin hitamında hüküm ifade edecektir.

Yukarıdaki hükümleri kabul zmnında gereği gibi yetkili kılınmış aşağıda imzaları bulunanlar, bu Sözleşmeyi imzalamışlardır.

Avrupa Konseyi arşivlerinde saklanacak tek bir nüsha halinde, her iki metin de aynı derecede geçerli bulunmak üzere Fransızca ve İngilizce olarak, 11 Aralık 1953 tarihinde Paris'te düzenlenmiştir. Genel Sekreter imzalayan Devletlere bu Sözleşmenin onaylanmış birer örneğini iletacaktır.

EK I

SÖZLEŞMENİN BİRİNCİ MADDESİNE DE ATIF YAPILAN YARDIM MEVZUATI

Belçika :

16 Haziran 1920 ve 8 Haziran 1945 tarihli Kanunlarla değiştirilen 27 Kasım 1891 tarihli kanunlar ile 8 Haziran 1945 kanunuyla değiştirilen 10 Mart 1925 tarihli Kamu yardımları Kanunu

Danimarka :

20 Mayıs 1933 tarihli Kamu Yardımları Kanunu ile ikinci kısım bölüm 130, fıkra 1 numara (1)'den (3)'e kadar; III ncü kısım; IV ncü kısım, 247'den 249'a kadar olan bölümler hariç olmak üzere müteakip değişiklikleri

Fransa :

(a) Çocuklara yardım

— Çocuklara yardım hakkında 15 Nisan 1943 tarihli Kanun

— Anormal çocuklarla manevi tehlikede bulunan küçüklerin eğitimi ve bakımı için yapılan masrafların hususî müesseselere ödenmesine mütedair 5 Temmuz 1944 tarihli Kanun

(b) Aileye yardım

— 29 Temmuz 1939 tarihli Kararname ile 8 Kasım 1951 tarihli Kararname

(c) Reşitlere yardım

— İhtiyarlara, sakatlara ve tedavisi kabil olmayanlara yardım hakkında 14 Temmuz 1905 tarihli Kanun

— Körlere ve sakatlara yardım hakkında 2 Ağustos 1949 tarihli Kanun (Yardımla ilgili hükümler)

— 24 Mayıs 1951 tarihli Kanunun kira yükselmelerinin telâfisi için verilen ödenek hakkındaki 74 ncü maddesi

Hayır müesseseleri hakkında 27 Kasım 1796 tarihli Kanun

— Askerî ödeneklere müteallik 31 Mart 1928 tarihli Kanunun 24 ncü maddesi

(d) Parasız tıbbî yardım

15 Temmuz 1893 tarihli Kanun

Veremle savaş hakkında 31 Ekim 1945 tarihli Yönetmelik

Akılca malûllüğü bulunanlar hakkında 30 Haziran 1838 tarihli Kanun

Federal Almanya Cumhuriyeti :

— 13 Şubat 1924 tarihli yardım talimatnamesi

— Umumî yardım şartları usul ve şumulünün prensipleri hakkında 4 Aralık 1924'de vazedilen Alman Devleti prensipleri

— 18 Şubat 1927 tarihli zührevi hastalıklarla mücadele hakkında Kanun

— 8 Eylül 1942 tarihli veremlilere yardım hakkında Yönetmelik

— Kör ile sağır ve dilsiz çocukların eğitimi hakkında 7 Ağustos 1911 tarihli Prusya Kanunu

Yunanistan :

Yunanistan mevzuatı umumî yardım hükümlerini ihtiyaç sahipleri için öngörmüştür. 11 Haziran 1945 tarihli Kraliyet Kararnamesi hükümleri gereğince «Sosyal yardım tedbirleri Bakanlığı»nın yetkili servislerince verilmiş «Muhtaçlık vesikası» sahipleri muhtaç telâkki olunurlar.

(a) Çocuklara yardım

(i) Süt yardımı : Ticaret Bakanlığının 10 . 12 . 1951 tarihli ve 267, 406/21961 tarihli sirküleri.

Süt yardımları iki yaşına kadar olan çocuklara bedava, ikiden altı yaşına kadar olan çocuklar için indirimlidir.

(ii) Baba himayesinden mahrum çocuklara nakdî yardım: Sosyal Yardım Tedbirleri Bakanlığının 1950 tarihli ve 100 000 sayılı sirküleri.

Ailenin ihtiyaç derecesine ve himaye görecekt fertlerin sayısına göre değişir.

(iii) Gudde Enfeksiyonundan (Adéropathie) muzdarip çocukların Prevantoryomlara parasız girebilmeleri: Sosyal yardım tedbirleri Bakanlığının 10 . 1 . 1952 tarihli ve 817/7338 tarihli sirküleri

(iv) «Millî» sıfatını taşıyan yetimhanelere parasız giriş: Sosyal Yardım Tedbirleri Bakanlığının 1951 tarihli ve 85, 216 sayılı sirküleri.

Giriş yetimin ihtiyaç derecesine ve umumî durumuna göre tayin edilen bir öncelik kaidesine göre olur.

(b) Reşitlere yardım

(i) Sosyal Yardım Tedbirleri Bakanlığının 14 . 11 . 1947 tarihli ve 104.105 sayılı sirküleri

Tıbbî yardım muhtaçlara yapılır. Sıhhat bürolarınca cezaî maddelerin bedava temin edilmesini ve hastanelerde bedava tıbbî tedaviyi ihtiva eder.

(ii) Nakil masrafları muafiyeti : Deniz Ticareti Bakanlığının 7 . 3 . 1950 tarihli ve 14931 sayılı sirküleri.

Yunan sahillerinde seyreden Yunan gemilerinde muhtaç kimselere bir miktar yer ayrılmıştır.

(iii) Serbest bırakılan mahkûmların yerlerine dönmeleri için nakil masrafları muafiyeti: Adalet, Maliye, Ulaştırma ve Deniz Ticareti Bakanlıklarının 7 . 5 . 1952 tarihli ve 59 sayılı sirküleri.

(iv) Adliye masrafları muafiyeti : Hukuk muhakemeleri Usulü Kanununun 220 - 224 ncü maddeleri

Bu muafiyet mütekabiliyet esasına göre yabancılara da tanınır.

İzlanda :

Sosyal yardım hakkında 5 Haziran 1947 tarihli 80 numaralı Kanun.

İrlanda :

— 1920 tarihli körlere yardım Kanunu

— 1939 tarihli umumî yardım Kanunu

— 1945 tarihli akıl tedavisi Kanunu

İtalya :

Yabancıların İtalya'da ikametlerini tedvir eden

(a) 18 Haziran 1931 tarihli 733 sayılı toplu amme intizamı kanunlarının müteakip maddeleri.

(b) Amme yardım ve hayır müesseseleri hakkında 17 Temmuz 1890 tarihli ve 6972 numaralı Kanunun 76 ve 77 nci maddeleri ve 5 Şubat 1891 tarihli 99 numaralı İdarî Talimatnamenin malûller ve muhtaçlar için 112 ve 116 ncı maddeleri.

(c) 14 Şubat 1904 tarihli 36 numaralı Kanunun 6 ncı maddesi ve 16 Ağustos 1909 tarihli ve 615 sayılı Talimatnamenin akıl hastaları için 55, 56, 75, 76 ve 77 nci maddeleri.

(d) Harp malûllerine Yardım Bakanlığının yetkileri ve teşkilâtı hakkında 31 Haziran 1945 tarihli ve 425 numaralı Kanun - Kararname.

Lüksemburg :

— Yardım evleri hakkında 28 Mayıs 1897 tarihli Kanun

— Körlere sağır ve dilsizlerin eğitimini mecburî kılan 7 Ağustos 1953 tarihli Kanun

Hollanda :

Umumî yardım teşkilatlanması hakkında 27 Nisan 1912 tarihli Kanun

Norveç :

Amme yardım hakkında 19 Mayıs 1900 tarihli Karar.

Saar :

— 13 Şubat 1924 tarihli yardım Nizamnamesi

— Devletin umumî yardım şartlarına, şekline, şumûlüne mütedair 1 Ağustos 1933 tarihli anaprensipleri.

— Yardım emirnamesinin tatbikatına mütedair 30 Mayıs 1932 tarihli Prusya Emirnamesi

— Gençliğe Sosyal Yardım hakkında 9 Haziran 1922 tarihli Kanun

İsveç :

14 Haziran 1918 tarihli umumî yardım Kanunu

— 6 Haziran 1924 tarihli çocuklara bakım Kanununun 29 ncü paragrafı

— Aile meskenleri ve yakıt ödenekleri hakkında 30 Haziran 1948 tarihli Emirname

Türkiye :

- Umum Hıfzıssıhha Kanununun 72, 72-2, 99, 105, 117 ve 156 ncı maddeleri
- Sıtma ile mücadeleye dair 487 numaralı Kanunun 4 ncü maddesi
- 305 sayılı Kanun
- 538 sayılı Kanun
- Hastaneler talimatnamesinin 4/3 ve 5 nci maddeleri
- Okul aile birlikleri talimatnamesi

Büyük Britanya ve Kuzey İrlanda Birleşik Krallığı :

(a) Büyük Britanya :

- 1948 tarihli Millî yardım Kanunu
- Millî Sıhhat servisi Kanunu, 1946'dan 1952'ye
- Millî Sıhhat Servisi Kanunu (İskoçya), 1947'den 1952'ye

(b) Kuzey İrlanda :

1948 ve 1951 tarihli Kuzey İrlanda için Millî Yardım kanunları

- 1948 tarihli içtimaf yardım tedbirleri servisi Kanunu (Kuzey İrlanda)
- Sıhhi Servis kanunları (Kuzey İrlanda). 1948'den 1952'ye
- Umum Hıfzıssıhha Kanunu (Verem) (Kuzey İrlanda), 1946

Âkit Taraflarca öne sürülen ihtirazi kayıtlar

1. Federal Almanya Hükümeti aşağıdaki ihtirazi kaydı öne sürmüştür :

«Ek (1) de anılan Alman mevzuatının bir kimseye iş kurma veya yeni bir mesleğe başlama imkânları vermek üzere veyahutta meslekî öğretim gayesiyle hususi para yardımı yapılmasını veya öğretime tabi tutulmasını öngörmesi halinde ve bu yardımlar işbu Sözleşme ile öngörülen yardımın tatbik alanını aştığı takdirde Federal Almanya Hükümeti bu hususi para yardımını diğer Âkit Taraf vatandaşlarına yapabilir, fakat bunu yapmaya mecbur tutulamaz.

2. Lüksemburg Hükümeti aşağıdaki ihtirazi kaydı öne sürmüştür :

«18 nci madde hükümlerine hâlel getirmeden, Lüksemburg Hükümeti anlaşmayı 7 nci maddedeki hükümler bakımından 10 senelik bir asgarî ikametgâh şartına bağlayarak tatbik etmek hakkını mahfuz tutar.

3. Birleşik Kırallık Hükümeti aşağıdaki ihtirazi kaydı öne sürmüştür.

«Majesteleri Hükümeti 7 nci madde hükümleri tatbikatı neticesinde iade edilmesi kabil fakat iadeleri için öngörülen kolaylıklardan istifade etmeyen (menşe memleketleri hududuna kadar parasız seyahat dahil) şahıslar hakkında birinci maddeden doğan mükellefiyetlerden kaçınma hakkını mahfuz tutar.

SÖZLEŞMENİN 11 NCI MADDESİNDE ANILAN İKAMETE BEYYİNE TEŞKİL EDECEK BELGELERİN LİSTESİ

Belçika :

Yabancı hüviyet kartı veya yabancı kütüğü kaydının sureti veya nüfus kütüğünün kayıt sureti,

Danimarka :

Yabancı kütüğünün veya nüfus kütüğünün kayıt sureti

Fransa :

Yabancı ikamet kartı

Federal Almanya Cumhuriyeti :

Pasaport kaydı veya yabancılar kütüğü kayıt sureti

Yunanistan :

Umumiyetle pasaport yabancılık durumunu tespit eden vesikadır. Yerleşmek niyetinde gelen yabancılar geliş tarihlerinden bir ay sonra yabancılar servisince hüviyet kartı verilir. Diğer bütün haller için yabancılar bir ikamet müsaadesini hâmil olurlar.

İzlanda :

Muhaceret bürosu kütükleri kayıtlarına uygun olarak hazırlanan belge ile sayım kütüklerine uygun olarak çıkarılan belge,

İrlanda :

Adalet Bakanlığınca pasaportlar veya seyahat belgeleri üzerine verilecek şerh ile polis kütüklerine kayıt. İşbu şerhler polisçe tasdik edilecektir.

İtalya :

Usulüne uygun hazırlanmış bir veya birden fazla hüsnühal kâğıdı dahil başka belgelerle tamamlanmış medeni hal belgesi

Lüksemburg :

Yabancı hüviyet kartı

Hollanda :

Yabancılar kütüğü veya nüfus kütüğü kayıt sureti

Norveç :

Yabancılar kütüğü kayıt sureti

Saar :

İkametgâhın hukukî tespiti

Saar B kimlik kartı

Polise verilen beyannamenin sureti

İsveç :

Pasaport veya yabancılar millî bürosu kayıtları sureti

Türkiye :

Yabancılar için ikamet müsaadesi

Büyük Britanya ve Kuzey İrlanda Birleşik Krallığı:

Yabancılar merkez bürosu kayıtlarının sureti veya yabancıların pasaportu veya seyahat belgesi üzerindeki kayıt.

AVRUPA SOSYAL VE TIBBÎ YARDIM SÖZLEŞMESİNE EK PROTOKOL

Bu Protokolu imzalayan Avrupa Konseyi'ne üye hükümetler,

11 Aralık 1953 tarihinde Paris'te imzalanan Sosyal ve Tıbbî Yardım Avrupa Sözleşmesi (aşağıda «Yardım Sözleşmesi» diye adlandırılmıştır) hükümlerini gözönünde tutarak,

28 Temmuz 1951 tarihinde Cenevre'de imzalanan Mültecilerin Hukukî Statüsüne dair Sözleşme (aşağıda «Cenevre Sözleşmesi» diye adlandırılmıştır) hükümlerini gözönünde tutarak,

Yardım Sözleşmesinin hükümlerini, Cenevre Sözleşmesinde tanımlanan mültecilere de teşmil etmek arzusuyla,

Aşağıdaki hususlarda anlaşmışlardır.

Madde : 1

Sözleşen taraflardan herbiri, Cenevre Sözleşmesini imzaladığı veya onayladığı sırada anılan sözleşmenin 1 nci maddesinin B paragrafında belirtilen kavramlardan hangisini kabul ettiğini beyan etmemişse, imza, onay ya da katılma sırasında bu Protokol çerçevesindeki vebeleri bakımından bu hususun tasrih edilmesi şartıyla, bu Protokol'da kullanılan «mülteci» terimi Cenevre Sözleşmesinin 1 nci maddesinde atfedilen mânâyı taşır.

Madde : 2

Yardım Sözleşmesinin 1 nci bölüm hükümleri, bu Sözleşmeye taraf olan Devletlerin vatandaşları için öngörülen şartlar dairesinde mültecilere de uygulanır.

Madde : 3

1. Yardım Sözleşmesinin 2 nci bölüm hükümleri mültecilere uygulanmayacaktır
2. Cenevre Sözleşmesinin 1 nci maddesinin C paragrafı uyarınca anılan Sözleşme hükümlerinden artık yararlanamayan kişiler için, Yardım Sözleşmesinin 7 nci maddesinin 1 (a) paragrafında belirtilen vatana iadeye ilişkin ikamet süresi, mültecinin bu hükümlerden yararlanmasının sona erdiği tarihten itibaren işlemeye başlar.

Madde : 4

Sözleşen taraflar arasında bu Protokolun 1., 2., ve 3 ncü. maddeleri Yardım Sözleşmesine ek maddeler olarak telâkki edilerek anılan Sözleşmenin diğer hükümleri buna göre uygulanacaktır.

Madde : 5

1. Bu Protokol, Yardım Sözleşmesini imzalayan Avrupa Konseyi üyelerinin imzasına açıktır. Protokol onaylanacaktır.
2. Yardım Sözleşmesine katılan her Devlet bu Protokol'a da katılabilir.
3. Bu Protokol, ikinci onay belgesinin tevdi edildiği ayı izleyen ayın birinci günü yürürlüğe girecektir.
4. Daha sonra onaylayan veya katılan Devletler bakımından Protokol, onay veya katılma belgesini tevdi ettiği ayı izleyen ayın ilk günü yürürlüğe girecektir.
5. Bu Protokolün onay ve katılma belgeleri, Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğine tevdi olunacaktır. Genel Sekreter, onaylayan ve katılan Devletlerin adlarını, Avrupa Konseyi üyelerine ve Protokola katılmış bulunan diğer Devletlere bildirecektir.

Yukarıdaki hükümleri kabul zımnında gereği gibi yetkili kılınmış aşağıda imzaları bulunanlar, bu Sözleşmeyi imzalamışlardır.

Avrupa Konseyi arşivlerinde saklanacak tek bir nüsha halinde, her iki metin de aynı derecede geçerli bulunmak üzere Fransızca ve İngilizce olarak, 11 Aralık 1953 tarihinde Paris'te düzenlenmiştir. Genel Sekreter imzalayan Devletlere bu Sözleşmenin onaylanmış birer örneğini iletacaktır.